

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3926

гр. София, 05.02.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 05.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **12664** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба с вх. №33829 / 17.12.2024 г. по описа на АССГ от К. У. К. А. с ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. А. И. от САК, против Главна дирекция "Гранична полиция".

След размяна на книжа, е постъпил отговор от ответника.

На основание изложеното

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 10.03.2025г. от 10:30ч., за която дата и час да се призват страните:

ищец: К. У. К. А. с ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. А. И. от САК,

ответник: Главна дирекция "Гранична полиция"

ДА СЕ ПРИЗОВЕ, на осн. чл.10, ал.1 ЗОДОВ вр. чл. 203, ал. 2 АПК Прокуратурата чрез Софийска градска прокуратура за участие в производството по делото.

ПРЕПИС от писмения отговор на ответника да се изпрати на ищеца.

СЪОБЩАВА НА СТРАНИТЕ ПРОЕКТ НА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО :

1. Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения:

К. У. К. А. е предявил иск против Главна дирекция "Гранична полиция", на правно

основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, за присъждане на неимуществени вреди в размер на 1000 лв. на следните основания:

от отмяната на заповед за задържане на лице с рег. № 8177зз-36 от 12.08.2023г., издадена от Б. Б., командир на отделение при ГКПП Аерогара С., отменена с Решение №13575 от 01.08.2024г. по канд 1284/2024г. на АССГ.

-от фактически действия и бездействия на длъжностни лица при и по време на задържането му, изразяващи се в обстоятелството, че на ищеца не е осигурен преводач на разбираем от него език, предвид обстоятелството, че ищецът не бил български гражданин.

Въз основа на тези данни претендира за доказана първата група обстоятелства по чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Тези обстоятелства оставили у ищеца трайни белези в неговото емоционално и психологическо състояние. Негативните емоции продължили и след освобождаването му от съда по производството по ЗЕЕЗА, като на ищеца се наложило множество пъти да си спомня за случващото се и как реално бил задържан без да са му известни причините за това, бил лишен от свобода незаконосъобразно.

Претендира, че при ситуация като посочената обичайната житейска логика установява както претърпените вреди от ищеца, така и, че са настъпили като пряка и непосредствена последица от увреждането. Преживяното от ищеца изиграло роля на „една масивна психотравма, оставила във времето негативните си последици върху психиката на ищеца – тревожност, депресия, кошмарни сънища, изтръпване на крайниците. Обикновената човешка логика обосновавала заключение,че налагането на всяка принудителна мярка е свързано с негативни преживявания и отрицателни емоции, а когато едно лице е несправедливо задържано, негативните изживявания нанасяли много по –тежки увреждания, неимуществени вреди, които следвало да бъдат оценени по справедливост по реда на чл.52 ЗЗД и обезщетени. За причинно-следствената връзка и размера на вредите се позовава на съдебна практика. Претендира също, че причините, мотивирали съда да отмени процесната заповед за задържане имат значение за настоящото производство, в което следвало да се оцени силата и интензитета на увреждането.

По тези съображения претендира, че вредите са доказани, както и причинно-следствената връзка.

Ответникът в писмен отговор оспори исковата претенция както по основание, така и по размер. Ищецът не е прецизирал искането си относно неимуществените вреди, не е посочил в какво се изразяват, адвокатът не е представил надлежно пълномощно, като не ставало ясно дали е упълномощен да подава исковата молба, има ли връзка с лицето, сочено за ищец или действа по собствена инициатива. В случай, че молбата бъде допусната до разглеждане, счита изнесените в нея твърдения за недоказани, също не била доказана и причинно-следствената връзка, а настъпването на неимуществените вреди следвало да се докаже с медицинска документация, счита и, че такива вреди не са претърпени и се твърдят единствено за целите на производството. Размерът на обезщетението счита за завишен.

По исканията и възраженията на страните съдът съобрази следното:

1.1.Пълномощното на адвоката не е представено в оригинал, същото е от дата 28.08.2023г., заверено за вярно с оригинала от адвоката. Същото не съдържа изрично

представителна власт за водене на иск за вреди, съдържа общо оправомощаване за завеждане и представителство по съдебни дела – т. 1 от пълномощното.

1.2.Ищецът не е посочил конкретен исков период, за който претендира вредите, като предвид изложеното в исковата молба, то вредите са търпени в периода на задържането му, който не се установява от представените доказателства. В представената заповед за задържането му не са посочени дата и час на освобождаването му.

1.3.Видно от изложеното в исковата молба и съдебното решение за отмяна на заповедта за задържане, незаконосъобразността на заповедта и причина за настъпването на претендираните от ищеца вреди е приетото от съда за недоказано обстоятелството на какъв език е извършена комуникацията с ищеца. В подкрепа на твърдението, че ищецът не е уведомен за причините и основанията за задържането му е изтъкнато само обстоятелството, че ищецът няма българско гражданство.

1.4.По претенцията на ищеца, че са настъпили конкретни неимуществени вреди, доколкото са относими към предвидено заболяване по Международната класификация на болестите (М.), и предвид утвърдени медицински стандарти за диагностициране и лечение, то обосновано е възражението на ответника, че се доказват с медицински документи. Например по твърдението в исковата молба, че вследствие на незаконосъобразната заповед ищецът е получил депресия, доколкото попада в приложното поле на Наредба № 24 от 7 юли 2004 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Психиатрия“ и се касае за заболяване, с конкретен код по М., следва да се докаже със съответната медицинска документация както за настъпване на заболяването така и по причина от незаконосъобразната заповед.

2.По доказателствените искания:

С исковата молба са представени - ЕЗА на български език и Заповед №8177-36/12.08.2023г. за задържане на лице, Решение №13575 от 01.08.2024г. на Административен съд София-град, 3-ти касационен състав, направено е доказателствено искане съдът да изиска за послужване а.н.д. 12306 по описа на Софийски районен съд за 2023г., Наказателно отделение, 18-ти състав.

Ответникът не е направил изрични искания по доказателствата, не е взел становище по представените с исковата молба и доказателственото искане.

Съдът намира, че доказателствата, представени с исковата молба са относими, както и да бъде изискано делото за послужване, с оглед на което същите следва да бъдат приети като доказателства по делото и да се изиска съдебното дело за послужване.

3.Правната квалификация на иска - чл.1, ал.1 ЗОДОВ вр. с чл.203 и 204, ал. 1 АПК - поради отмяната на индивидуален административен акт. Доколкото изпълнителните действия по задържането на ищеца се основават на заповедта, то не е налице основанието по чл.204, ал.4 АПК - фактически действия и бездействия на различно основание, незаконосъобразността на които следва да се установява от съда, пред

който е предявен искът за вреди.

Отговорността по чл. 1 ЗОДОВ е обективната и безвиновна отговорност на държавата за вреди от незаконосъобразни административни актове, на основание чл. 4 и чл.5 ЗОДОВ, обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, както и за всички видове вреди - имуществени и неимуществени, а ако уврежданият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали. Обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост - чл.52 ЗЗД.

4.Спорни обстоятелства, които се нуждаят от доказване –настъпилите неимуществени вреди и причинно-следствената връзка между вредите и незаконосъобразното поведение на органи на ответника.

По разпределение тежестта на доказване:

УКАЗВА на основание чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК на ищеца, че носи доказателствена тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и всички елементи от фактическия състав на отговорността на ответника по чл.1, ал.1 ЗОДОВ претърпените неимуществени вреди, описани в исковата молба, пряката причинна връзка между незаконосъобразния акт и неимуществените вреди.

УКАЗВА на ищеца, че не сочи и не представя доказателства по твърденията си за настъпили неимуществени вреди, които съставляват и заболявания по Международната класификация на болестите.

УКАЗВА на основание чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК на ответника че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и евентуално липсата на елементи от фактическия състав на отговорността по чл.1 ЗОДОВ.

УКАЗВА на страните, че становищата си по проекта на доклад по делото могат да представят най-късно в съдебното заседание.

ПРИЕМА писмените доказателства по делото, представени с исковата молба , а именно: ЕЗА, издадена на 29.06.2023г. от съдия при Областен съд - М. на български език; Заповед №8177-36/12.08.2023г. за задържане на лице, издадена от командир на отделение при ГКПП Аерогара С.; Решение №13575 от 01.08.2024г. на Административен съд София-град, 3-ти касационен състав.

ДЕ СЕ ИЗИСКА за послужване а.н.д. 12306 по описа на Софийски районен съд за 2023г., Наказателно отделение, 18-ти състав.

Преписи от определението на основание чл.138, ал.1 АПК да се изпратят на страните ведно с призовката за насроченото открито съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия: